

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. március 16.*

„Dömping — Kínából származó szolárüveg behozatala — Végleges dömpingellenes vám — Piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás — Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontja és c) pontjának harmadik franciabekezdése — Korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulás — Adókedvezmények”

A T-586/14. sz. ügyben,

a **Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd** (székhelye: Anhui [Kína], képviselik: Y. Melin és V. Akritidis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 142., 1. o.) megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek elnök, I. Labucka (előadó) és V. Kreuschitz bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorzcyk tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. szeptember 9-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott rendelet

- 1 A felperes, a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd egy kínai székhelyű társaság, amely az említett országban a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 142., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) hatálya alá tartozó szolárüveget gyárt és exportál az Európai Unióba.

* Az eljárás nyelve: angol.

- 2 A felperes egyetlen részvényese a hongkongi (Kína) székhelyű és a hongkongi tőzsdén jegyzett Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd társaság (a továbbiakban: XSolarHK).
- 3 2013. november 26-án az Európai Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1205/2013/EU rendeletet (HL L 316., 8. o., a továbbiakban: ideiglenes rendelet).
- 4 A megtámadott rendeletről kitűnik, hogy az ideiglenes rendelet elfogadására irányuló eljárás megindítására 2013. február 28-án került sor, azt követően, hogy panaszt nyújtottak be olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése a szolárüveg teljes uniós gyártásának több mint 25%-át teszi ki (a megtámadott rendelet (2) preambulumbekzdése).
- 5 A megtámadott rendeletről emellett kitűnik, hogy azon lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján kivetették az ideiglenes dömpingellenes vámot (a továbbiakban: ideiglenes nyilvánosságra hozatal), számos érdekelt fél nyújtott be írásos észrevételt az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban, köztük a felperes is (a megtámadott rendelet (4) preambulumbekzdése).
- 6 A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához. Az érdekelt felek szóbeli és írásbeli észrevételeit mérlegelték és az ideiglenes megállapításokat indokolt esetben módosították (a megtámadott rendelet (5) preambulumbekzdése).
- 7 Ezt követően a Bizottság valamennyi felet, köztük a felperest is tájékoztatta azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Kínából származó szolárüveg behozatalára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámot ki kívánja vetni, és az ideiglenes vám révén biztosított összegeket véglegesen be kívánja szedni (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). A felek számára meghatározott időszak állt rendelkezésre, hogy benyújtsák a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiket (a megtámadott rendelet (6) preambulumbekzdése).
- 8 2013. május 21-én a felperes a piacgazdasági feltételek alapján működő vállalkozás jogállás (a továbbiakban: MET-jogállás) elismerése iránti kérelmet terjesztett elő, majd 2013. június 6-án benyújtotta a Bizottság dömpingellenes kérdőívére adott válaszait.
- 9 A felperes 2013. június 21-én válaszolt a Bizottság további tájékoztatás nyújtására felhívó levelére.
- 10 A felperes által a MET-jogállás elismerése iránti kérelemben szolgáltatott információkat, továbbá a felperesnek a Bizottság kérdőívére adott válaszait 2013. június 21. és 26. között a felperes kínai székhelyén ellenőrizték.
- 11 2013 júniusának végén és 2013 júliusában a felperes a Bizottsággal egyeztetve és a Bizottság felhívásainak megfelelően kiegészítő tájékoztatást nyújtott.
- 12 2013. augusztus 22-i levelében (a továbbiakban: a Bizottság 2013. augusztus 22-i levele) a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy kizárólag amiatt nem adhatott helyt a MET-jogállás elismerése iránti kérelmének, hogy nem teljesítette e jogállás elismerésének harmadik kritériumát. A Bizottság felhívta a felperest az észrevételeinek benyújtására. Ezzel szemben megállapítást nyert, hogy a felperes teljesítette a MET-jogállás elismerésének további négy kritériumát.

13 2013. augusztus 22-i levelében a Bizottság megállapította a következőket:

„A vizsgálat feltárta, hogy a [felperes] különböző társaságiadó-kedvezményekben részesült, nevezetesen a következőkben:

- a »két évig adómentesség, három évig fele adó« elnevezésű program. Ezen adórendszer révén a külföldi tőkével működő társaságok két éven át teljes adómentességben (0%) részesülnek, majd ezt követően három évig a 25%-os általános adókulcs helyett 12,5%-os adókulcs vonatkozik rájuk.
- a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra vonatkozó adórendszer. E rendszer alapján a társaságra a 25%-os általános adókulcs helyett 15%-os kedvezményes adókulcs vonatkozik. E kedvezményes adókulcs egy lényegében folyamatosan kiigazítható támogatást képez, amelynek célja egyúttal az, hogy a kedvezményes adókulcsok révén befektetéseket vonzzon, ezzel torzítva a versenyt.

Megállapítható, hogy a kedvezményes adókulcsok jelentős pénzügyi előnnyel járnak, így a [felperesnek] nem sikerült bizonyítania, hogy a gyártási költségeit és a pénzügyi helyzetét nem érintették a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások [...].

Következésképpen a Bizottság javasolja a [felperes MET-jogállás elismerése iránti kérelmének] az elutasítását.”

14 A felperes 2013. szeptember 1-jén benyújtotta az észrevételeit, amelyekre a Bizottság a MET-jogállás elismerése iránti kérelem tárgyában 2013. szeptember 13-án hozott végleges határozatában válaszolt (a továbbiakban: a Bizottság 2013. szeptember 13-i levele), amely megerősítette a MET-jogállás elismerése iránti felperesi kérelem elutasítását.

15 2013. szeptember 13-i levelében a Bizottság különösen a következőket állapította meg:

„A kormány által stratégiai jelentőségűnek tekintett bizonyos társaságokra vagy gazdasági ágazatokra alkalmazandó társaságiadó-rendszer magában foglalja, hogy ezen adórendszert nem piacgazdasági keretek között fogadták el, hanem az továbbra is döntő részben az állami tervezés eredménye, és ezért a[z 1225/2009/EK rendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik franciabekezdésében szereplő] harmadik kritérium hatálya alá tartozhat. A kedvezményes adókulcsra alapuló rendszer alkalmazása megváltoztatja a vonzó befektetési célponttá váláshoz a vállalat által elérendő adózás előtti eredményt [...]

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a [felperesre] kedvezményes (14,01%-os) adókulcs volt alkalmazható, mivel [a felperesre] egyidejűleg vonatkozott a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra alkalmazandó, illetve a »két évig adómentesség, három évig fele adó« elnevezésű program szerinti adórendszer. Ennek együttes hatása az általános (25%-os) kulcshoz képest egy lényegesen alacsonyabb adókulcs volt, ami különösen azt a célt szolgálhatta, hogy a kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára, ezzel befolyást gyakorolva a társaság általános pénzügyi és gazdasági helyzetére.

[...]

Végül, állításuk szerint megalapozatlan a Bizottság azon értékelése, amely szerint az adórendszer lényegében folyamatosan kiigazítható. Sor került a két adórendszer időbeni korlátozottságára vonatkozó érvek megfelelő figyelembevételére. Ugyanakkor az, hogy e két adórendszer nem állandó jellegű, nem alkalmas annak [...] megkérdőjelezésére, hogy e rendszerek a vállalkozás pénzügyi és gazdasági helyzetének befolyásolására irányulnak.”

16 Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt, majd pedig a végleges nyilvánosságra hozatalt követően a felperes azt állította, hogy a Bizottság hibát vétett, amikor elutasította a MET-jogállás elismerése iránti kérelmét. Ezt az észrevételt már az ideiglenes szakaszban is benyújtották, és a Bizottság azt az ideiglenes rendelet (43) és (47) preambulumbekzdésében elutasította (a megtámadott rendelet (32) preambulumbekzdése).

17 Következésképpen a megtámadott rendelet megerősíti az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekzdésében foglalt azon megállapítást, hogy valamennyi MET-jogállás elismerése iránti kérelmet el kell utasítani (a megtámadott rendelet (34) preambulumbekzdése).

18 Az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„(34) Az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a [Kínából] származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése szerint állapítják meg azon exportáló gyártók tekintetében, amelyekről megállapítást nyer, hogy megfelelnek az [említett] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában megállapított kritériumoknak.

(35) Ezek a kritériumok a tájékozódás megkönnyítése érdekében a következőképpen foglalhatók össze:

- 1) a vállalkozás döntéseit piaci jelzések alapján, jelentős állami beavatkozás nélkül hozzák meg, továbbá a költségek a piaci értéket tükrözik;
- 2) a vállalkozás átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak;
- 3) nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások;
- 4) a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak; valamint
- 5) a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

(36) Tíz együttműködő vállalat nyújtott be [MET-jogállás] iránti kérelmet az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján, és töltött ki piacgazdasági elbánás kérelmezésére szolgáló igénylőlapot a megadott határidőn belül. Az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének d) pontjával összhangban a mintát alkotó vállalatok, [köztük a felperes] esetében elvégezték a piacgazdasági elbánáshoz kapcsolódó ellenőrzést [...].

(37) Ennek alapján az alábbi négy vállalat vagy vállalatcsoport tekintetében született döntés a [MET-jogállásra] vonatkozóan:

- a mintába felvett vállalatok
 - [...];
 - [a felperes] és [a XSolarHK];
 - [...].
- egyedi vizsgálat alá vont vállalat:
 - [...].

- (38) A Bizottság megvizsgálta minden szükségesnek ítélt információt, és a szóban forgó vállalatok telephelyén ellenőrizte a [MET-jogállás] iránti kérelemben közölt adatokat.
- (39) A kapcsolódó felek esetében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az egymással kapcsolatban álló vállalatok csoportja mint egész megfelel-e a piacgazdasági elbánás feltételeinek. Ezért ha a kérelmező leányvállalata vagy más [kínai székhelyű], vele kapcsolatban álló vállalat akár közvetlenül, akár közvetve részt vesz az érintett termék gyártásában vagy értékesítésében, a piacgazdasági elbánásra irányuló vizsgálatot az egyes vállalatokra külön-külön és a vállalatcsoport egészére vonatkozóan is el kell végezni.
- (40) Ennek alapján a négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) által benyújtott [MET-jogállás] iránti kérelmek vizsgálata tizenegy jogalanyra terjedt ki.
- (41) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a [MET-jogállást] igénylő négy exportáló gyártó (vállalatcsoport) egyike sem tudta bizonyítani az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt valamennyi kritériumnak való megfelelést.
- (42) [...]
- (43) [A] négy exportáló gyártó közül egyetlen sem bizonyította – sem egyénileg, sem pedig csoportként –, hogy esetükben nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások. Ezek a vállalatok, illetve vállalatcsoportok tehát nem feleltek meg a [MET-jogállás] harmadik feltételének. Konkrétabban: mind a négy exportáló gyártó, illetve exportáló gyártók csoportja részesült adókedvezményekből.
- (44) [...]
- (45) Az érintett vállalatokat, a KNK hatóságait és a panaszost a Bizottság tájékoztatta a [MET-jogállásra] vonatkozó vizsgálat eredményéről, és felkérte őket, hogy tegyék meg észrevételeiket.
- (46) A benyújtott észrevételek nem változtattak a Bizottság ideiglenes megállapításain. 2013. szeptember 13-án, a 2. cikk (7) bekezdésének c) pontja szerinti tagállami egyeztetést követően valamennyi kérelmezőt külön és hivatalos úton tájékoztatták az egyes [MET-jogállás] iránti kérelmek kapcsán meghozott végleges bizottsági döntésről.
- (47) Ennek értelmében a [MET-jogállást] kérelmező [...] négy [kínai] exportáló gyártó, illetve exportáló gyártókat tömörítő csoport közül egyetlen sem tudta bizonyítani, hogy megfelel az [1225/2009/EK] rendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott valamennyi feltételnek, így [...] kérelmüket elutasították.”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 19 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 20 Az írásbeli szakasz keretében viszonzválaszában a Bizottság a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikke alapján pervezető intézkedések elrendelésére kérte a Törvényszéket a felperes arra való felhívása érdekében, hogy bizonyítsa a válaszához csatolt dokumentum címzettjét képező társaság e dokumentum benyújtásához való hozzájárulásának beszerzését, mivel ilyen hozzájárulás hiányában az említett dokumentumot, amely a védelemhez való jog megsértésére alapított negyedik jogalappal kapcsolatos, el kell távolítani az ügy iratanyagából.

- 21 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.
- 22 A Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 64. cikke 2. §-ának a) pontja értelmében a Törvényszék felhívta a feleket, hogy a tárgyalás előtt írásban válaszoljanak a kérdéseire.
- 23 A felek az előírt határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 8-án érkezett levéllel a felperes a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdése alapján benyújtotta a dömpingellenes eljárásokban a piactudással nem rendelkező régi országokkal szembeni bánásmódra, illetve az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 384/96/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletjavaslatra irányuló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett 1997. december 12-i bizottsági közlemény (COM(97) 677 végleges) másolatát.
- 25 Ugyanezen a napon a Törvényszék az eljárási szabályzat 85. cikkének (4) bekezdésével összhangban megküldte a Bizottságnak a felperes által szolgáltatott bizonyítékot, és felhívta a figyelmét arra, hogy a szóban forgó dokumentumról a tárgyaláson foglalhat állást.
- 26 A Törvényszék a 2015. szeptember 9-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 27 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet a felperest érintő részében;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 28 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Egy bizonyíték késedelmes előterjesztéséről

- 29 Amint arra a fenti 24. pont emlékeztetett, a felperes a tárgyalást megelőző napon a Törvényszék Hivatalához benyújtott dokumentummal új bizonyítékot terjesztett elő.
- 30 A tárgyalás során a Bizottság kérte, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése alapján ne csatolja ezt a dokumentumot az ügy iratanyagához.
- 31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a]z eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, a felperes és az alperes [csak] kivételesen [terjeszthet elő vagy ajánlhat fel további bizonyítékokat], feltéve, hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt”.
- 32 A jelen esetben a felperes nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely igazolta volna a szóban forgó dokumentum késedelmes benyújtását.

- 33 Ugyanakkor a jogvita felek által meghatározott keretében az uniós bíróságot, amelynek csak a felek kérelméről kell döntenie, nem köthetik kizárólag a felek által az állításaik alátámasztására felhozott érvek, mivel adott esetben arra kényszerülne, hogy határozatát téves jogi megállapításokra alapítsa (lásd: 2009. október 5-i Bizottság kontra Roodhuijzen ítélet, T-58/08 P, EBHT, EU:T:2009:385, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Különösen egy olyan jogvitában, amelyben a felek között – a jelen esethez hasonlóan – valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése és alkalmazása a vitatott, az uniós bíróság feladata a jogvita eldöntése tekintetében releváns jogi szabályoknak a felek által előadott tényállásra való alkalmazása. *A iura novit curia* elve szerint a jogszabály értelmének meghatározása nem tartozik olyan elv hatálya alá, miszerint a felek a jogvitáról szabadon rendelkezhetnek (lásd: Bizottság kontra Roodhuijzen ítélet, fenti 33. pont, EU:T:2009:385, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Márpedig a szóban forgó dokumentum egy olyan előkészítő dokumentum, amely az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet) alapjául szolgáló, annak idején alkalmazandó szabályozási háttér módosítására irányul. E dokumentum ezért azon jogi elemek körébe tartozhat, amelyeket a Törvényszéknek figyelembe kell vennie az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) alpontja harmadik franciabekezdése hatályának – többek között történeti – értelmezésekor.
- 36 Következésképpen el kell utasítani a szóban forgó dokumentum ügyiratokhoz való csatolásának mellőzésére irányuló bizottsági kérelmet.

Az ügy érdeméről

- 37 Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik franciabekezdésének megsértésén alapul, és amely szerint a Bizottság tévesen állapította meg a megtámadott rendeletben, hogy a felperes gyártási költségei és pénzügyi helyzete tekintetében a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott, az e rendelkezés értelmében vett jelentős torzulások álltak fenn.
- 38 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket – az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében megállapított szabályoktól eltérően – egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján kell megállapítani. Az említett rendelkezés célja ezért annak elkerülése, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek a nem piacgazdaságú országokban használatosak, mivel ezek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők (lásd: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, C-337/09 P, EBHT, EU:C:2012:471, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a többek között Kínából származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket bizonyos gyártók vonatkozásában az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdésének megfelelően határozzák meg, amennyiben a vizsgálat alá eső említett gyártó vagy gyártók megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint az ugyanezen (7) bekezdés c) pontjában előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően megállapításra kerül, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében (lásd ebben az értelemben: Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2012:471, 67. pont).

- 40 A 2. cikk (7) bekezdése b) és c) pontjának az alaprendeletbe való beiktatását az indokolta, hogy a többek között Kínában végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen ország gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek, és ennek eredményeként ezen országban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek az „analóg ország” módszer rendszeres alkalmazását igazolták (Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2012:471, 68. pont).
- 41 Mivel azonban e reformok ellenére Kína továbbra sem minősül olyan, piacgazdaságú országnak, amelynek az exportjaira az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése automatikusan vonatkozna, ugyanezen cikk (7) bekezdésének c) pontja értelmében minden olyan gyártónak, aki e szabályok alkalmazását kéri, az ez utóbbi rendelkezésben meghatározott elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik (Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2012:471, 69. pont).
- 42 E tekintetben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a MET-jogállást kérelmező gyártóra hárul a bizonyítási teher. Ugyanezen (7) bekezdés c) pontjának első albekezdése előírja, hogy az ilyen gyártó által benyújtott kérelemnek az ez utóbbi rendelkezésben meghatározott elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy e gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik. Következésképpen az uniós intézményeknek nem kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg az említett jogállás megadása feltételeinek (2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet, C-249/10 P, EBHT, EU:C:2012:53, 32. pont).
- 43 Ellenben az Európai Unió Tanácsának és a Bizottságnak mérlegelnie kell azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja által a MET-jogállás elismerése tekintetében előírt feltételek teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez a mérlegelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát (Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet, fenti 42. pont, EU:C:2012:53, 32. pont; Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2012:471, 70. pont).
- 44 A jelen esetben a Bizottság 2013. augusztus 22-i, illetve 2013. szeptember 13-i levelének a fenti 13. pontban, illetve 15. pontban hivatkozott szövegéből, továbbá az ideiglenes rendeletnek a fenti 18. pontban hivatkozott (34)–(47) preambulumbekkezdéséből – amelyre a megtámadott rendelet fenti 17. pontban idézett (34) preambulumbekkezdése utalt – kitűnik, hogy a Bizottság kizárólag amiatt tagadta meg a MET-jogállás felperes számára való elismerését, hogy az nem bizonyította, hogy megfelelt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik franciabekezdésében szereplő kritériumnak.
- 45 E rendelkezés értelmében a gyártónak elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik, azaz hogy „termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés”.
- 46 Függetlenül az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés eseteitől, amelyeket az alaprendelet – amint az a „különösen” határozószó használatából következik – csupán szemléltetésképpen említ, és amelyek a jelen ügyben semmiképpen sem relevánsak, a szóban forgó rendelkezés kettős, kumulatív feltételt állapít meg, amely egyrészt a szóban forgó vállalkozás gyártási költségeit és pénzügyi helyzetét érintő jelentős torzulás fennállására, másrészt az említett torzulásnak a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jellegére vonatkozik.

- 47 A jelen ügyben a felperes kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott rendeletben jogellenesen állapította meg, hogy a felperes számára biztosított adókedvezmények a nem piacgazdasági rendszerből áthozott, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik franciabekezdése értelmében vett torzulásokat képeztek.
- 48 E tekintetben a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy – amint az Unió jogi keretrendszerének fejlődéséből kitűnik – az „áthozott” kifejezés egy korábban fennálló körülmény fennmaradását jelöli, és nem tekinthető úgy, hogy az említett kedvezményeket egy olyan rendszer keretében nyújtották, ahol a kereskedelem teljes vagy lényegében teljes monopóliuma áll fenn, és ahol valamennyi belföldi árat az állam állapítja meg (azaz állami kereskedelmű ország).
- 49 Ellenkezőleg, a szóban forgó adókedvezmények egyáltalán nem egy központosított, nem piacgazdasági rendszerhez kapcsolódnak, mivel azok számos piacgazdaságban számítanak bevett gyakorlatnak a külföldi befektetések vonzása és bizonyos tevékenységek előmozdítása érdekében. Ez az Unióra is igaz, különösen a Bizottságnak az adóösztönzők formájában nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatos gyakorlata fényében, ezért a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a 2013. szeptember 13-i levélben megállapította, hogy a kormány által stratégiai jelentőségűnek tekintett bizonyos társaságokat vagy gazdasági ágazatokat előnyben részesítő társaságiadó-rendszer magában foglalja, hogy a szóban forgó adórendszer nem piacgazdasági keretekbe illeszkedik, hanem továbbra is az állami tervezés szoros befolyása alatt áll.
- 50 A külföldi tulajdonú társaságokra vonatkozó kedvezményes adórendszert illetően a felperes arra hivatkozik, hogy Kína vonzó célponttá kívánt válni a külföldi tőke és befektetések számára, ami egy teljesen legitim, a világ valamennyi országa által követett közös célkitűzés, beleértve az Unió tagállamainak többségét, köztük különösen Írországot, Hollandiát és Belgiumot is.
- 51 A Bizottság szerint a felperes érvei kizárólag az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik franciabekezdésének szó szerinti értelmezésén alapulnak, mintha csak a korábbi rendszerekből átöröklött valamennyi elemmel kapcsolatos kizárási záradékról lenne szó, holott e rendelkezés célja, hogy egy árnyaltabb megközelítés útján figyelembe vegye Kína piacgazdaságra való áttérését.
- 52 Először is, a kínai közigazgatás diszkrecionálisan határoz a csúcstechnológiát alkalmazó társaságokra vonatkozó társasági nyereségadó 25% helyett 15%-os adókulcsáról, figyelembe véve ennek során a Kínában hatályos 12. ötéves tervet, amely a fotovoltaikus energiát kialakulóban lévő stratégiai ágazatként határozza meg, továbbá e kedvezményes adókulcsot a tudományos és technológiai fejlesztés közép- és hosszú távú nemzeti terve (2006–2020) alapján fogadták el, tehát a Bizottság megalapozottan tekintette úgy, hogy ez az adókedvezmény a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származott.
- 53 Ugyanez igaz a külföldi tulajdonú társaságokra alkalmazandó kedvezményes adókulcsra is.
- 54 E kettős összefüggésben a Bizottság kifejti, hogy elemzését nem csupán arra alapította, hogy a felperes egy sor adókedvezményben részesült, hanem inkább arra a nem vitatott körülményre, hogy a felperes annak köszönhetően részesült e kedvezményes bánásmódban, hogy a csúcs- és új technológiák ágazatába tartozó, és egyúttal külföldi tulajdonú társaságnak minősült.
- 55 A kínai hatóságok által nyújtott támogatás nem egy – a környezet védelmére, a vidékfejlesztés támogatására vagy bármely más közös érdekű célkitűzés előmozdítására irányuló, piacgazdasági keretek között megvalósuló – horizontális politika megnyilvánulása, hanem „egy nem piacgazdasági rendszer megtestesülése” volt.
- 56 Egyébiránt a tagállamok adópolitikájára való felperesi hivatkozás mindenképpen téves, mivel, jóllehet kétségtelen, hogy egyes tagállamok adókedvezményekben részesítenek meghatározott tevékenységeket, ezek a kedvezmények sohasem a szóban forgó vállalkozások teljes bevételére vonatkoznak, és nem pusztán a befektetés külföldi eredetén alapulnak.

- 57 Végül, a csúcs- és új technológiák ágazatán belüli vállalkozások számára biztosított társaságiadó-kedvezmény kapcsán a Bizottság azt állítja, hogy nem az intézkedésnek a Kína által elfogadott ötéves tervekkel mutatott kapcsolata képezte azon következtetésének alapját, miszerint a MET-jogállás elismerésének harmadik kritériuma tekintetében a felperes nem tett eleget a rá háruló bizonyítási tehernek. Ugyanakkor az, hogy az intézkedés az ötéves terveken alapult – figyelembe véve egyúttal többek között Kínában a piacgazdaság hiányát, a felperes ágazatának kedvezményezett helyzetét, a szóban forgó adórendszerek jellegét és hatályát, valamint az ellentétes bizonyíték hiányát – a Bizottság azon következtetésének levonása irányába mutatott, hogy e rendszerek alkalmasak voltak arra, hogy torzulást váltsanak ki.
- 58 A felperes figyelmen kívül hagyja a meghatározott tevékenység támogatása, illetve az olyan ágazatban működő vállalkozás valamennyi tevékenységének támogatása közötti különbséget, amelyet az állam minden egyéb ágazattal szemben előnyben részesít. Márpedig a felperesre alkalmazott kedvező adóügyi bánásmód ez utóbbi kategóriába sorolható, és arra nem található példa a piacgazdasági feltételek mellett elfogadott intézkedések között.
- 59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen mérlegelés bírósági felülvizsgálatát ily módon annak ellenőrzésére kell korlátozni, hogy betartották-e az eljárási szabályokat, hogy helytállóak voltak-e a vitatott döntés alapjául szolgáló tények, hogy e tények értékelésekor nem történt-e nyilvánvaló értékelési hiba, vagy hogy nem történt-e hatáskörrel való visszaélés. Ugyanez vonatkozik az érintett országban megvalósuló jogi vagy politikai természetű tényállásokra is, amelyeket az uniós intézményeknek kell mérlegelniük annak meghatározása érdekében, hogy valamely exportőr piacgazdasági feltételek között jelentős állami beavatkozás nélkül működik-e, következésképpen elnyerheti-e a MET-jogállást. Ugyanakkor, bár a kereskedelempolitikai védintézkedések, és különösen a dömpingellenes intézkedések területén az uniós bíróság – a nyilvánvaló értékelési hiba vagy a hatáskörrel való visszaélés eseteinek kivételével – nem avatkozhat be az uniós hatóságok számára fenntartott értékelésbe, az ő feladata meggyőződni arról, hogy az intézmények figyelembe vettek-e minden lényeges körülményt, és az ügy iratainak minden elemét a megkívánt gondossággal vizsgálták-e meg (lásd: 2012. szeptember 18-i *Since Hardware (Guangzhou)* kontra Tanács ítélet, T-156/11, EBHT, EU:T:2012:431, 182–184. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 E tekintetben a Törvényszék az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának kivételes jellegével kapcsolatban kimondta, hogy a megszorító értelmezés követelménye nem teheti lehetővé az intézmények számára, hogy e rendelkezést annak szövegével és céljával összeegyeztethetetlen módon értelmezzék és alkalmazzák (Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet, fenti 38. pont, EU:C:2012:471, 93. pont).
- 61 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetben hivatkozott első jogalap vizsgálata keretében a Törvényszéknek azt a kérdést kell eldöntenie, hogy a felperes állításának megfelelően a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el akkor, amikor a MET-jogállás felperes számára való elismerésével összefüggésben elutasította a felperes által annak bizonyítására felhozott érveket, hogy a szóban forgó, a felperest kedvezményben részesítő adórendszerek ellenére a felperes gyártási költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintették a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások.
- 62 Márpedig e tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság értékelése nyilvánvalóan hibás.
- 63 Hangsúlyozni kell ugyanis, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik franciabekezdése értelmében vett, nem piacgazdasági rendszerből áthozott kedvezmények nem foglalják magukban az illetékes kínai hatóságok által nyújtott bármely kedvezményt, hacsak nem kívánjuk megkérdőjelezni az e rendelkezésben szereplő példák hatékony érvényesülését és szemléltető jellegét.

- 64 Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik franciabekezdéséből kitűnik, hogy a vállalkozások pénzügyi helyzetét érintő torzulásoknak a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből kell származniuk. Az alaprendelet különböző nyelvi változatai megerősítik, hogy az „áthozott” kifejezés – azaz angolul „carried over”, németül „infolge”, hollandul „voortvloeiën” és olaszul „derivanti” – azt jelenti, hogy a szóban forgó torzulás a korábbi, nem piacgazdasági rendszer eredménye vagy következménye. Ezért az állítólagos torzulások mögött álló kedvezmények nem foglalják magukban az illetékes kínai hatóságok által nyújtott bármely kedvezményt, hanem csak azokat, amelyek a korábbi, nem piacgazdasági rendszer következményei.
- 65 Ugyanakkor a szóban forgó adókedvezmények nem tekinthetők egy korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származónak abban az értelemben, hogy azok egy ilyen rendszer eredményei vagy következményei lennének.
- 66 Ismert ugyanis, hogy meghatározott időtartamra szóló adómentesség vagy kedvezményes adókulcs formájában a nem piacgazdaságú országok is adókedvezményben részesítenek vállalkozásokat, amint az egyebekben a Bíróság állami támogatásokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából, különösen az 1998. január 29-i Bizottság kontra Olaszország ítéletből (C-280/95, EBHT, EU:C:1998:28, 2. pont), a 2002. március 21-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-36/00, EBHT, EU:C:2002:196, 4. pont) vagy a 2011. július 28-i Diputación Foral de Vizcaya és társai kontra Bizottság ítéletből (C-471/09 P–C-473/09 P, EU:C:2011:521, 6. pont) kitűnik.
- 67 A Bizottság által hivatkozott, az említett rendszerek kivételes jellegére és az uniós jogra tekintettel kétes jogszerűségére alapított érvek nem kérdőjelezik meg a szóban forgó ügyben szereplőhöz hasonló adórendszereket, tekintettel arra, hogy piacgazdasági feltételek mellett is azokhoz hasonló adórendszerek megállapítására került sor. Ugyanis, még ha az állami beavatkozást feltételező adókedvezmények, például a kedvezményes adókulcsok alkalmasak is arra, hogy a vállalkozások magatartását eltérítsék a piacgazdasági erőkből következő iránytól, meg kell állapítani, hogy az ilyen intézkedések a piacgazdaságú országokban is megtalálhatók. Ezért az ilyen intézkedések megléte önmagában nem elegendő ahhoz, hogy azok a nem piacgazdasági rendszerből származónak minősüljenek.
- 68 Ezt az értékelést nem kérdőjelezik meg a Bizottság által a beadványaiban és a tárgyaláson hivatkozott érvek.
- 69 Először is, a szóban forgó adókedvezményeknek a Kína által megvalósított különböző tervekhez való közvetett kapcsolódása túlzott formalizmuson alapul, mivel az említett tervek fennmaradása nem feltétlenül vonja maga után azt, hogy az említett rendszerek a korábbi, nem piacgazdaságon alapuló kínai rendszerből származnak, hacsak nem tekintjük úgy, hogy a Kínában elfogadott és valamely tervhez kapcsolható összes intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági kínai rendszerből származik, ami megfosztaná hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját.
- 70 Ezt követően, a szóban forgó adókedvezmények állítólagos nem horizontális jellegére és diszkrecionális nyújtására alapított bizottsági érv elvetéséhez elegendő rámutatni arra, hogy a tárgyalás során a felperes egyértelműen hivatkozott arra, hogy az említett kedvezményeket az illetékes hatóságok nem diszkrecionálisan, hanem az odaítélésük objektív feltételeinek teljesülése – így a szóban forgó vállalkozás csúcstechnológiák ágazatához való tartozása vagy tőkéjének külföldi eredete – esetén nyújtották.
- 71 Mindenesetre a Corporate income tax law of the Peoples’s Republic of China (a Kínai Népköztársaság társasági adóról szóló törvénye) 28. cikkéből, valamint részletes végrehajtási szabályainak 93. cikkéből kitűnik, hogy a csúcstechnológiák ágazatán belüli vállalkozásokat, így a felperest – amelynek e minőségét a Bizottság nem vitatja – célzó adókedvezmények nyújtására kizárólag bizonyos objektív feltételek esetén kerül sor, így különösen akkor, ha a szóban forgó vállalkozások az új és korszerű technológiák ágazatában tevékenyek és szellemi tulajdon-jogok jogosultjai, a termékeik vagy

szolgáltatásaik a különleges állami támogatásban részesülő csúcstechnológiák ágazatába tartoznak, a kutatási és fejlesztési költségek a teljes kiadások meghatározott százalékarányát teszik ki, az említett termékek és szolgáltatások által termelt bevétel eléri a teljes bevétel meghatározott százalékarányát, továbbá műszaki szakembereik száma az összes munkavállaló meghatározott százalékarányát képviseli.

- 72 Hasonlóképpen, a Corporate income tax law of the Peoples's Republic of China 27. cikkéből, valamint részletes végrehajtási szabályainak 88. cikkéből kitűnik, hogy a külföldi befektetők tőkéjével működő vállalkozásokat, így a felperest – amelynek e minőségét a Bizottság nem vitatja – célzó adókedvezmények nyújtására kizárólag bizonyos objektív feltételek teljesülése esetén kerül sor, így különösen akkor, ha a szóban forgó vállalkozások tevékenyen részt vesznek az energiával kapcsolatos környezetvédelmi, illetve a vízi erőforrások megóvására irányuló projektekben, például az energiamegtakarítást vagy bizonyos kibocsátások csökkentését célzó technológiai innováció révén.
- 73 Így a felperes a vállalkozások meghatározott kategóriájába való tartozása okán, nem pedig egyedileg, diszkrecionális alapon részesült a szóban forgó adókedvezményekben, amint azt egyébként a tárgyaláson a Bizottság is elismerte.
- 74 E tekintetben nem meggyőző a Bizottság arra való hivatkozása, hogy a szóban forgó adórendszerek nem a környezetvédelemmel, a közegészséggel vagy a regionális fejlesztéssel kapcsolatos jogszerű célkitűzésekre irányulnak.
- 75 Nem vitatható ugyanis, hogy egy adott ország által stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos tevékenységi ágazatoknak, így a csúcstechnológiák ágazatának a támogatása – a szóban forgó intézkedéseknek különösen az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogra tekintettel való jogszerűségétől függetlenül – a piacgazdaságokon belüli jogszerű célkitűzést képez.
- 76 Ezenfelül a külföldi befektetések vonzására irányuló célkitűzés nem tekinthető a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származónak, mivel egyrészt számos piacgazdaságú ország követ ilyen célkitűzést, másrészt e célkitűzés – legalábbis elméleti síkon – nem fér össze a vállalkozások kollektív vagy állami tulajdonán alapuló gazdaságszervezési formával, ahol e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek, ami egy nem piacgazdasági rendszer jellemzője.
- 77 Végül, szintén el kell vetni a Bizottság azon érvét, amely szerint a szóban forgó adókedvezmények az elérni kívánt célkitűzéshez közvetlenül kapcsolódó költségeken túlmenően a felperes teljes pénzügyi eredményére és így általános gazdasági helyzetére is hatást gyakorolnak.
- 78 Egy ilyen érvre ugyanis még megalapozottsága esetén is csupán a felperes gyártási költségeit és pénzügyi helyzetét érintő, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik preambulumbekkezdése értelmében vett torzulás jelentősége tekintetében lehetne eredményesen hivatkozni, és nem annak megállapítása érdekében, hogy az említett torzulás az ugyanezen rendelkezés értelmében vett, a korábbi, nem piacgazdasági – a jelen esetben kínai – rendszerből származik.
- 79 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a felperes által e tekintetben hivatkozott érvekkel szemben megállapította, hogy a felperes gyártási költségei és pénzügyi helyzete tekintetében a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulás állt fenn, és ez alapján megtagadta a MET-jogállás felperes számára való elismerését.
- 80 A megtámadott rendeletet ezért a felperesre vonatkozó részében meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükség lenne a kereset alátámasztására hivatkozott további három jogalap vizsgálatára, és így határozni kellene a Bizottság pervezető intézkedések elrendelése iránti kérelméről, mivel az kizárólag a kereset alátámasztására hivatkozott negyedik jogalap vizsgálatára vonatkozik.

A költségekről

- ⁸¹ Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i 470/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletet annak a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd-re vonatkozó részében.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. március 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások